

Примједба је потписана словом »Л«, па по томе држимо, да је то писао познати прото топальски (херцегновски) Христифор Лумбардић, који је био сарадник »Срп. далм. магазина«.

П. Д. ШЕРОВИЋ

ЈОШ О РАСПРОСТРАЊЕНОСТИ ЛИЧНОГ ИМЕНА ЊЕГОШ У БОКИ

Покрај онога, што смо навели на стр. 370 свеске 5—6 овог часописа о личном имену Његош, данас можемо да објавимо и још једно име Његош из Боке. То је Његош Ђеранић из села Мокрина у Срезу херцегновском који се спомиње год. 1705 у једној старој пореској књизи, писаној на италијанском језику, која се чувала у архиви бивше Општине херцегновске, а данас код Градског одбора херцегновског.

Вјероватно да ће се, проучавајући стара документа која се односе на села данашњег Херцегновског среза, наћи још на које име Његош. Рекло би се, да ово име није било сасвијем ријетко, а карактеристично је, да се ово име налази код чланова породице, које су доселиле из Херцеговине, јер се и за Ђеранића каже, као и за Зупце, да су доселили из Херцеговине. Ђеранићи су дошли из Попова г. 1692, а први који је у Мокрине дошао звао се Милутин Ђеранић (види: Накићеновић, »Бока«, антропогеогр. студија — Насеља срп. земаља, књ. IX — Београд 1913, стр. 462).

П. Д. ШЕРОВИЋ

ЧЕРМАКОВА СЛИКА ВЕЛИКОГ ВОЈВОДЕ МИРКА ПЕТРОВИЋА

Познати чешки сликар Јарослав Чермак умро је прије седамдесет година (23 априла 1878) у четрдесет и осмој години живота. Читаоцима Исторских записа добрым дијелом су познате главне његове слике из Црне Горе, а радознали читалац може наћи његову кратку биографију од д-ра Вратислава Черног у цетињским Записима (свеска за јул—август 1928 г., стр. 7—15). Он је први пут дошао у Црну Гору 1862 године, за вријеме познатих борби са Омер-пашом, и

чак је учествовао у борбама, те је том приликом добио и медаљу за храброст. Током боравка на Цетињу Чермак је израдио портрете: великог војводе Мирка, књегиње Милене, књегиње Даринке, војводе Миљана Вукова, Јована Машанова Вукотића, Милуше Ђурашковић (рођене Вукотић, сестре књегиње Милене),¹⁾ познату слику **Рањени Црногорац**, за коју му је као мотив послужило рањавање и погибија српског држара Тура Пламенца, итд. Долазак турских трупа у близину Цетиња 1862 године приморао је књаза Николу да изда наређење о евакуацији Цетиња, те су из књажевог двора пренесени на Његуше важнији списи државне архиве, разне драгоцености и пријетки намјештај, што је Чермак обрадио на једној скици под називом »Пренос слика са цетињског двора«.

За скоро све Чермакове слике зна се гдје се данас чувају, али о слици великог војводе Мирка ништа не каже ни Чермаков биограф д-р Вратислав Черни. Та слика се не налази ни у садашњем Народном музеју на Цетињу (негдашњем Двору краља Николе), где је било најприродније да се чува. Заслужује сачувати за судбину те слике, па сам тога ради и написао ових неколико редаката, јер сам у нерегистрованим документима негдашњег личног архива краља Николе нашао и на копију једнога писма од 23 априла 1891 године, из кога се види да је те године шиљана поменута слика у Праг на изложбу Чермакових слика. То писмо је упућено црногорском конзулу у Трсту Душану Ристићу, а при дну писма је напомена да се уз исто прилажу »цертификат и ознаке, кано и инструкције за спедитера у Трсту«, којих данас нема уз писмо, јер су сигурно послате коме је требало. Текст писма доносим даље у цјелисти.

Р. Ј. ДРАГИЋЕВИЋ

Велештовани Господине Консуле!

Дописом даним у Цетињу дне 4 Априла 891 изволио је господин Министар Просвјете и Цркве дјела Павловић нам приобћити, да је Његово Височанство Књаз благоволио најмиlostивије дозволити, да се слика Великог Војводе Мирка,

¹⁾ Љијепа Милуша Ђурашковић служила је Чермаку као модел »за многе појаве жена на његовим чувеним сликама«, па и за његову слику **Херцеговачко робље** (за ту слику стоји на једном мјесту у познатом нашем енциклопедијском лексикону **Свеознање** да је од **Вацлава** Чермака, који је рођен 1870, а умро 1921 године, док на другом мјесту тачно лиши, да је слика **Херцеговачко робље** Јарослава Чермака!).

оца Његовога Височанства Књаза, коју је наш земљак Јарослав Чермак израдио, нам за нашу земаљску изложбу пошље, те било је нам заједно саобщено, да може ову слику наш повјереник код Вас, велештовани господине Консуле, у Трсту преузети и у Праг почијети.

Пошто али никаквог повјереника у Трсту неимадемо, дозвољујемо си покорно молити, да изволите, велештовани господине Консуле, добротиво слику предати на наш трошак поузданом одпремнику (спедитору) у Трсту на адресу нашега овлаштеног одпремника изложбе Јосефа Срнце у Карлину—Прагу — Josef Srnec špeditér v Karlinč u Prahy—, те да изволите при том благовољно нам дописом саобщити, када ће слика послана бити, да измогнемо њу на путу код нашега дружтва осигурати против несгодам у оној цијени, коју нам изволите назначити.

У тој самој цјени хоћемо такођер осигурати слику на изложби самој против ватри и на консу изложбе тим самим путом и тим самим начином њу вратити.

Очекујући добротиво изпуњење наше молбе, те молећи за добротиво што брже послање слике, јер имаде изложба већ дне 15 маја (полаг новог календара) у присуности Његовог Царског Височанства Надвојводе отворена бити, подписујемо се са особитим и дубоким поштовањем

У Прагу 23 Априла 1891.

Одбор за умјетничку изложбу

Dr Hugo Toman m.p.
пословођа

Jos. V. Mysbel m. p.
предсједник

